

Van de redactie

In een stripje van Hein de Kort is Dirk de 'knuts' kwijt. Dat valt niet mee omdat iedereen meent dat hij de 'kluts' kwijt hoort te zijn. Bij geestelijk verzorger Leonard van Wijk hangt deze strip als mission statement op de deur van zijn werkkamer: geestelijke verzorging is mensen in hun eigenheid en individualiteit zien en begrijpen. Zijn bijdrage over de risico's van standaardisering in dit *Tijdschrift Geestelijke Verzorging* maakt onderdeel uit van een THEMA over standaardisering en geestelijke verzorging naar aanleiding van een onderzoek dat de afgelopen jaren aan de Rijksuniversiteit van Groningen is verricht

Hoewel je er van uitgaat dat de meeste geestelijk verzorgers standaardisering net als Leonard van Wijk met de nodige scepsis tegemoet treden, weerspreken de reacties van de respondenten in het onderzoek deze vooronderstelling. Anne Ruth Mackor, Hetty Zock en Froukje Pitstra plaatsen hun verkenning naar standaardisering in een historische en culturele context en bieden een overzicht van de resultaten van het Groningse onderzoek. Wat blijkt? Voor sommige geestelijk verzorgers is het werken met registratie en richtlijnen juist een zegen. Frits Postema is daarvan een goed voorbeeld. Hij maakt in het verpleeghuis al geruime tijd gebruik van een eigen registratiesysteem dat het werken met levensverhalen in de zorg technisch ondersteunt. Martin Walton begeleidde geestelijk verzorgers in de GGZ in hun morele reflectie op de functie van het elektronisch patiëntendossier voor de beroepsgroep. Ook hij schetst een genuanceerd beeld van de mogelijkheden die geestelijk verzorgers zien voor vormen van registratie. In alle bijdragen in dit THEMA over standaardisering wordt aangedrongen op nader onderzoek en op uitwisseling van ervaringen en praktijken.

In IMPRESSIE wordt deze keer het werkveld van de revalidatiezorg belicht. Matthy Bijleveld doet verslag van de wijze waarop geestelijke verzorging meer ingebed is geraakt in het zorgbeleid van de instelling. Niet alleen geestelijk verzorgers zelf, ook beleidsmedewerkers in de zorg dringen aan op een helder profiel. In INTERVIEW roept Gerdienke Ubels, werkzaam voor brancheorganisatie Actiz, de beroepsgroep op om actief deel te nemen in de herbezinning op kernwaarden die momenteel in de ouderenzorg gaande is. 'Mentaal welbevinden' wordt een belangrijk speerpunt en geestelijk verzorgers kunnen in dat 'ongrijpbare domein' hun levensbeschouwelijke expertise delen met collega's.

En dan is daar ook nog het ambt! Met zoveel roep om professionalisering in dit nummer is het goed dat Martin Walton en Stefan Gärtner zich in INSpraak buigen over dat dierbare woord. Walton reageert kritisch op de voorstellen van Joachim Vreeman, Thomas Quartier en Wim Smeets (TGV juni 2009) en waardeert de ambtsdiscussie eerder als poging om een helder maatschappelijk beeld van geestelijke verzorging te bevorderen en te bewaren. Gärtner biedt een historisch overzicht van de discussie over het ambt binnen de VGVZ en pleit voor een herformulering van de ambtelijke binding en ziet in een postmodern klimaat daar ruimte voor en behoefte aan.

Met TGV 56 is jaargang 13 van start gegaan en voor onze beste wensen is het wat laat. U krijgt ze niettemin en ook nog een verzoek. De komende tijd willen we ons als redactie bezinnen op de toekomstige vorm en inhoud van het tijdschrift. In 2011 krijgt TGV een ander aanzien. Een ieder is van harte uitgenodigd om daar over mee te denken, zodat we in 2011 een nieuw *Tijdschrift Geestelijke Verzorging* kunnen presenteren dat niet ongelezen blijft.

Namen de redactie van TGV,
Ben de Boer, hoofdredacteur
ben.de.boer@arkin.nl